

Blogheata - ISLANDA 2012

Stimatul meu cititor, stimata cititoare (sper ca voi avea cel putin unul sau una),

Daca esti israelian, poti sa sari direct la articolul urmator. Blogul meu relateaza excursia noastra in Islanda, septembrie 2012, an in care israelienii au cucerit in mai multe reprize insula pentru cate 11 -18 zile, cu sau fara ajutorul unui ghid local. Eu, ca de obicei, am fost primul sa vorbesc despre destinatia turistica in cauza si ultimul sa ajung acolo, asa ca imi inchipui ca nu am ce vinde concetatenilor mei.

Noi, adica Galy si cu mine, Izso si Irit, eram patru dintr-o grupa putin mai mare, "Galy's Group" care o data pe an iesim sa vedem cu ochi nostri daca intr-adevar Terra are forma de glob. Impreuna avem 270 de ani si o multime de nepoti.

23 August. Spre seara, am iesit bine la drum dar numai pentru vreo 200 de metri. Dupa care 737-ul a facut la stanga-imprejuri si a oprit la poarta pentru mici reparatii. 45 de minute. La Viena am ajuns cu numai 5 minute intarziere. Ca unul interesat in chestii aerodinamice, gasesc ca singura explicatie plauzibila ar fi o

sedinta de mare importanta a capitanului nostru cu o stewardesa vieneza. (Suna putin cam sovunist, dar verosimil).

Importanta misiune de a ne transfera dela Viena la Keflavik si-a asumat-o NIKI, al lui Lauda. Omul asta conducea pe circuit masini mai scumpe decat avionul in care ne-a bagat. Pe dinafara, ca nou-nout, stralucitor si cu o musca mare pictata in culori glitter. Pe dinauntru, la fel de curat si stralucitor. Dar cand a luat-o la goana pe pista de decolaj, am auzit scartaitul fiecarui nit separat. Cu vreo doua-trei sute de mii de nituri, a fost impresionant. Si cand au distribuit niste sandwichuri, am inteles chestia cu musca in logo. Dar ce-i drept e drept, unde mai apuci un A320 cu vreo doua duzini de pasageri? Vagon de dormit cu "paturi" la alegere si la pret de low-cost!

La Keflavik am ajuns cu bine, nu si soferul care trebuia sa ne primeasca si sa ne duca la hotel. La doua noaptea mie asa ceva imi lungeste fata 50%, dar pentru Galy (memento: "Galy's Group") e floare la ureche. Un telefon la hotel (sau cinci) si omul nostru apare cu un minivan. Prea mare masina pentru patru persoane? Nici o grija, omul nostru face un tur pedestru in sala de asteptare si ne anexeaza o partida de vreo sase, cine impotriva cui era greu de inteles. Fapt e ca cu soferul vorbeau islandeza iar intre ei ungureste. Mare e gradina lui Domnezeu! Excursia in Islanda a inceput.

24 August. Am apucat sa dorm vreo 3 ore, asta va fi destul daca inteleg corect ca Izso vrea (vrea? E mort!) sa fie el la volan in prima zi. Izso e "jeepist" dedicat, asa ca nici nu contestez prioritatea lui. Pana cand jeepul va fi adus la hotel, fac cunostinta cu micul dejun islandez. Acasa nu dejunez niciodata, beau numai o cafea neagra, dar in strainate e un alt joc, cu alte reguli.

Cel mai potrivit atribut al bufetului de dimineata ar fi „corect”. Nu lipseste nimic esential si nu exista nimic frivol. Legume, reprezentate simbolic. Oua? Desigur, fierte la tare, decojite si trecute sub ghilotina seriala. Daca a servi un ou intreg ar fi neobrazare, eu sunt la culmea neobrazarii.

Inainte de a pleca din Israel, bunul meu prieten Janos a enuntat regula numarul zero al Islandei pentru vizitatori: *Unde vezi benzina, faci plinul; unde vezi ceva de mancat, faci la fel.* Aniko din Toronto, pe de alta parte, a contestat aceasta maxima. Ea si Tibi au savurat arta culinara locala, ce-i drept, cu mentiunea ca:

Poti sa fii foarte fericit mancand somon de trei ori pe zi, in fiecare zi. Noi ne-am aliniat cu Aniko dar am tinut sfatul lui Janos sus de tot in fisierul activ. In – sau langa – localitatile mai populate am avut ocazia sa ne delectam cu niste mancaruri de prima clasa, servite elegant si in ambianta linistit-placuta. Intr-adevar, cu somon nu poti sa dai gres, dar nici cu carnea de oaie. La capitolul de pescarie am mai gasit langustine (exceptional!), scoici dar si balena (nu glumesc). Toate de prima clasa. Repertoarul ar fi incomplet daca as neglija sa mentionez „N1”, asta fiind cea mai densa retea de statii de benzina. Cele mai multe au un Bistro cu mancare calda si sandwichuri, cafea si bauturi racoritoare. Doua trei ori nu am avut alta alegere decat N1 , dar nu am avut nici o problema. Mai mult decat atat, nu pot sa spun ca la N1 am mancat cinele cele mai slabute pe tot parcursul. Supe foarte gustoase, friptura de oaie, hamburger, steak-sandwich. Daca nu te satisface, probabil ca nasul tau e mult prea sus.

Dupa micul dejun, a venit Doamna cu masina. Am vrut Ford Explorer, am primit Ford Explorer. Cu 150 de mii de kilometri batuti pe drumurile si pe campiile de lava ale Islandei. Cu cateva mici probleme mentionate de Doamna de la bun inceput. Cu ceva probleme mai mari neglijate de Doamna si pe care urma sa le descoperim pe parcurs. Cand cine a spus ca un tur al Islandei e o descoperire, nu s-a referit la masina. Hai la drum!

Va urma.

Foto: Galy Raviv

Miki Raviv (Wächter, intr-o alta viata)